گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۴۵۶۸۵۸
پنج شنبه ۲ تیر ۱۴۰۱ ۱۶:۱۳

نشست نقد و بررسی فیلم کوتاه؛

خنده بی دلیل گوزن ها در شیراز

فیلم‌سازی دارای دو بخش آشنایی و کارکرد با ابزار و پرداخت داستانی است. گاه می‌توان یک داستان و موضوع بسیار دیده شده را با پرداختی دیگرگونه و نو، به گونه‌ای به روی پرده آورد که برای همه تازگی داشته باشد.

به گزارش خبرنگاران گروه فرهنگ، هنر و رسانه گزارش خبر، نشست نقد و بررسی فیلم کوتاه خنده بی‌دلیل گوزن‌ها به نویسندگی مازیار تهرانی و کارگردانی سجاد ایمانی، فیلم‌سازی از نورآباد ممسنی، با حضور کارگردان و مهدی نامجو، کارگردان و بهروز مرامی، منتقد سینما به کوشش انجمن سینمای جوان شیراز و با همکاری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی فارس در سرای سخن سازمان اسناد و کتابخانه ملی شیراز برگزار شد .
ایمانی در این نشست با بیان این که فیلم‌سازی را با فیلم کوتاه داستانی آغاز کردم و سپس به سوی مستندسازی رفتم و با فیلم ۲۲ دقیقه‌ای خنده بی‌دلیل گوزن‌ها، بازگشتی به فیلم داستانی داشتم و در گام پیش رو، امید دارم تا بتوانم نخستین فیلم بلند داستانی خود را به جشنواره فیلم فجر امسال برسانم، گفت: فیلم خنده بی‌دلیل گوزن‌ها، در فضایی نیمه فانتزی و گاه طنزآمیز، با نگرش به لبخند تمسخرآمیز چهره گوزن همراه با نشانه گذاری‌ها ساخته شد.
کارگردان فیلم کوتاه خنده بی‌دلیل گوزن‌ها افزود: تلاش داشته‌ام تا با گریز از برجسته‌سازی گریم، لباس یا حتی زیبایی‌های طبیعی، فیلم را با محوریت و برجستگی داستان، ورای هر چیز پیرامونی بسازم؛ از این رو شخصیت‌های فیلم نیز همگی خاکستری هستند .
وی بر این باور است که به جای سخن گفتن درباره چگونه فیلم ساختن، باید فیلم ساخت تا با نقد و بررسی آن، پله‌های بالندگی و شکوفایی را بتوان با تکیه بر تجربه و سواد برآمده از هر کار یافت و ادامه داد: فیلم‌سازی دارای دو بخش آشنایی و کارکرد با ابزار و پرداخت داستانی است.
گاه می‌توان یک داستان و موضوع بسیار دیده شده را با پرداختی دیگرگونه و نو، به گونه‌ای به روی پرده آورد که برای همه تازگی داشته باشد.
بهروز مرامی، نویسنده، مدیر فرهنگی و هنری و منتقد و کارشناس فیلم و سینما نیز در این نشست گفت: برگزاری چنین نشست‌های نقد و بررسی به ویژه برای فیلم‌های کوتاه می‌تواند فیلم‌سازان جوان را افزون بر دوستی و همکاری، با تجربه‌ها و دانش‌های یکدیگر بیشتر آشنا کند.
مرامی، بهره‌گیری از قالب فانتزی و نمادها و نشانه‌ها، را در این فیلم بسیار مناسب و هماهنگ برای یک فیلم سه پرده‌ای دانست و افزود: طنزی ریز و بدون هجو در این فیلم با قواعد فیلم طنز هم‌خوانی دارد.
مهدی نامجو، فیلم‌نامه‌نویس و کارگردان هم گفت: هرچند فیلم دارای آغازی در فضای رئال بود، کم‌کم از فضای رئال به فضای فانتزی همراه با طنز وارد می‌شد که این خود بر جذابیت فیلم می‌افزاید .
وی گریز از کلیشه فضای روستایی و داستان را از ویژگی‌های این فیلم خواند و افزود: سبک کارگردانی، دانای کل است و با این همه ما شخصیت‌پردازی‌ها به گونه‌ای است که گاه در پیدا کردن شخصیت اول و دوم دچار سردرگمی می‌شویم .

رضا شهسواری از سینماگران شیرازی درباره ی این اثر گفت: وقتی یک فیلم روی پرده ای به نمایش در می آید و از تعدادی دعوت میشود که به تماشا و نقد آن بنشینند دیگر هیچ توجیهی برای ارفاق به آن فیلم پذیرفته نیست. اگر سینما را به عنوان یک هنر و فیلم را به مثابه یک اثر هنری در نظر بگیریم، باید متن و زیر متن را در آن به عنوان دو اصل جدایی ناپذیر در کنار هم داشته باشیم.
خنده بی دلیل گوزنها فاقد زیر متن (آنچه که در پس چیز هایی که می بینم نهفته) است و همه چیز در یک قصه نسبتا کلیشه ای با محوریت و موضوعیتِ طمع خلاصه شده است.
بازی های تیپیکال، گریم های فانتزی تکراری و جلوه های ویژه نچسبیده به فیلم از نقاط ضعف این فیلم به حساب می آیند.
علی بلندنظر دیگر سینماگر شیرازی که در این جلسه حاضر بود اعتقاد داشت: فیلم با فضای جنگل آمل و با پیش فرضی که از نماد گوزن خصوصا در فیلم مشهور گوزن ها اثر مسعود کیمیایی داریم، اینو به ذهن متبادر میکنه که منتظر یه فیلم با مفاهیمی درباره نبرد سیاهکل را شاهد باشیم، ولی اصلا اینطور نیست.
بلندنظر ادامه داد: برخلاف استفاده از تکنیک قوی و بازیگر و عوامل حرفه ای و همچنین فضاسازی خوب، متاسفانه فیلم در سطح مانده و آنطوری که از سینمای کوتاه انتظار میرود فیلم وارد لایه های عمیقتر معنایی نمیشود و داستان فیلم بسیار سطحی و دم دستی است.
این برای کارهای اول که باید ساخت و حتما فیلمسازی رو تجربه کنیم قابل توجیه هست، ولی فیلمسازی نظیر ایمانی که چندین فیلم و جایزه مطرح دارد، انتظار بیشتری از او میرود که دیگر صرفا فیلم نسازد که فیلمی ساخته باشد، بنظرم ما بعنوان فیلمساز حرفه‌ای باید به دنبال ارتقای فکری خود و مخاطب باشیم .
سجاد ایمانی در رابطه با حواشی پیش آمده در جشنواره ی گرِن اشاره کرد: من به شخصه معتقدم که نباید اثری که جوایز متعدد و معتبر ملی را برای خود به ارمغان آورده است، در جشنواره های سطح پایین تر با آثار جوانان به رقابت بپردازد، من برای جشنواره ی فیلم کوتاه گرن شیراز فیلمی ارسال نکردم و این ارسال ها از جانب تهیه کننده اتفاق افتاده است.
در پایان محمد ناصریراد دیگر سینماگر شیرازی در مورد اهمیت ساخت فیلم در مقوله ی ژانر و فرا زمان و مکان بودنِ فیلم از سجاد ایمانی سوال هایی پرسید که ایمانی به آن ها پاسخ داد .